

Odpověď Ministerstva zdravotnictví na žádost o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Vážený pane docente,

žádostí ze dne 11.8.2023 podanou dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím jste požádal o sdělení, "*Jaké nezodpovězené právní otázky spojené s pokutováním přestupkového chování zůstaly podle Ministerstva zdravotnictví nezodpovězené v rozsudku Městského soudu v Praze z 26. 10. 2022, 17 Ad 7/2021-47, a vedly Ministerstvo zdravotnictví k podání kasační stížnosti*". Touto žádostí jste reagoval na výrok mluvčího ministerstva zdravotnictví, že „*Ministerstvo zdravotnictví podalo v této věci kasační stížnost, protože i po rozhodnutí Městského soudu v Praze v dané věci zůstaly nezodpovězené některé právní otázky spojené s pokutováním přestupkového chování.*“

Odkazujeme tímto na text rozsudku Nejvyššího správního soudu ze 4. 8. 2023, 2 As 268/2022-29, konkrétně jeho body 5. - 8., v nichž jsou důvody, jež ministerstvo vedly k podání kasační stížnosti, jakož i otázky, jež bylo na místě vyjasnit, jasně uvedeny.

Předmětné pasáže si dovoluujeme citovat:

[5] *Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Jelikož soud mimořádné opatření nezrušil ex tunc, je pro posouzení žalobcovy přestupkové odpovědnosti podstatná pouze doba spáchání přestupku. Opatření bylo totiž v době spáchání přestupku platné a účinné. Nadto městský soud v rozsudku ze dne 13. 11. 2020, č. j. 18 A 59/2020-226, posunul okamžik zrušení mimořádného opatření až na půlnoc dne 21. 11. 2020. Při určení tohoto data přihlédl k trvání nouzového stavu do dne 20. 11. 2020, aby povinnost nošení roušek nezanikla před jeho skončením. Stěžovatel k tomu uvádí, že pokud by žalobce nebylo možné za jeho jednání sankcionovat, bylo by nesmyslné posunovat dobu zrušení mimořádného opatření o týden.*

[6] *Stěžovatel nesouhlasí s právním názorem, že by přestupek bylo možné pravomocně potrestat pouze za doby platnosti a účinnosti mimořádného opatření. To by bylo de facto možné pouze příkazem na místě, k jehož uložení je vyžadován souhlas sankciovaných osob. Tzv. „odpírači“ nošení roušek však zpravidla z principu s uložení*

sankce nesouhlasí, což by vedlo k tomu, že by za své protiprávní jednání unikli sankci a mimořádná opatření by postrádala smysl.

[7] Podle stěžovatele není podstatné ani to, že si správní orgány byly vědomy skutečnosti, že mimořádné opatření bylo zrušeno jako nezákonné a nebylo zrušeno ex tunc. Stěžovatel uvádí, že v současnosti neexistují již téměř žádná podkladová opatření obecné povahy, a přesto jsou vedena tisíce řízení o přestupcích, k jejichž spáchání došlo v době jejich platnosti a účinnosti.

[8] Stěžovatel dále namítá, že napadený rozsudek není řádně odůvodněn. Městský soud se nevypořádal s námitkou stěžovatele ohledně nepatřičného výkladu rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 293/2017-26.

Poskytnutím výše uvedených informací považujeme Vaši žádost ze dne 11.8.2023 za vyřízenou.